

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29913

Kl. 77b 5/12
4630 5/12

Sverre Brodahl, Størjordet, Hønefoss

Narta złożona z cienkiej płyty z drzewa twardego, na której powierzchni dolnej znajduje się co najmniej jeden rowek prowadniczy, i z warstwy górnej, wykonanej z drzewa lekkiego i połączonej z warstwą dolną za pomocą żeberk i żłobków

Zgłoszono 26 września 1938

Udzielono 4 lipca 1941

Wynalazek dotyczy narty złożonej z płyty, wykonanej z materiału ciężkiego, najlepiej z drzewa hikorowego, i z części górnej z materiału lżejszego, przymocowanej do górnej powierzchni tej płyty. Część górna narty może być złożona z listw, wykonanych z jednakowego lub odmiennego materiału i sklejonych w kierunku poprzecznym lub podłużnym narty.

W nartach tego rodzaju płyta musi posiadać określoną grubość, aby w niej można było wykonać rowek prowadniczy oraz aby nie ulegała ona zbyt szybkiemu zużyciu; wreszcie płyta musi posiadać odpowiednią grubość, aby umożliwić ewentualne zamocowanie metalowych lub podobnych ochraniaczy krawędziowych; w tym celu boczne krawędzie nart winny być stosun-

kowo wysokie. Okazało się, że płyty dotychczas stosowanej grubości powodowały paczanie się całej narty, ponieważ ciężka płyta przewyższała naprężenia wewnętrzne części górnej, wykonanej z materiału lekkiego.

Wynalazek dotyczy narty nie posiadającej wspomnianej wady. Cechą znamieną wynalazku jest to, że w górnej powierzchni płyty wykonywa się jeden lub większą liczbę podłużnych żłobków o stosunkowo dużej szerokości i takiej głębokości, że ich dna leżą w płaszczyźnie dna rowka prowadniczego, wykonanego w dolnej powierzchni płyty. Część górna z częścią dolną są połączone w znany sposób za pomocą wzmiankowanych żłobków i żeberk.

Dzięki takiemu wykonaniu osiąga się bardzo mocne połączenie. Poza tym ciężar płozy zostaje zmniejszony bez osłabienia krawędzi bocznych narty; jednocześnie ściśnięte zostają sklejone listwy, stanowiące górną część narty.

Płozą na większej części swej szerokości może być stosunkowo cienka, tak iż skłonność do spaczeń i ciężar płozy są jak najmniejsze. Dalszą zaletą wynalazku jest to, że część górna narty posiada na przednim i na tylnym końcu taką grubość, iż może być przymocowana na całej długości do płozy oraz może stanowić część zagiętego do góry dzioba narty.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania narty według wynalazku w przekroju poprzecznym, przy czym część górna i płoza są nieco odsunięte od siebie.

Cyfra 1 oznacza płozę, wykonaną z ciężkiego i twardego materiału, np. z drzewa hikorowego, zaopatrzoną w znany rowek prowadniczy 2. W górnej powierzchni płozy wykonane są dwa podłużne żłobki 3 o takiej szerokości, że pozostaje jeszcze miejsce na wykonanie rowka prowadniczego 2. Żłobki 3 są ograniczone z boku skośnymi ściankami, tak iż są rozszerzone ku górze. Żłobki te mogą posiadać ewentualnie równoległe do siebie ścianki boczne.

Górna część 4 jest u dołu zaopatrzona

w żeberka lub występy 5, odpowiadające żłobkom 3 i umieszczane w nich po sklejeniu listw składowych części górnej 4.

Listwy części górnej 4 mogą być wykonane z jednakowego lub różnego materiału. W razie zastosowania odmiennych materiałów, listwę środkową i listwy boczne można wykonać z materiału twardszego, a pozostałe listwy — z materiału miększego.

Żłobki w górnej powierzchni płozy mogą posiadać różne przekroje. Liczba żłobków górnych jest dowolna, zależy jednak od liczby rowków prowadniczych narty.

Z a s t r z e ż e n i e p a t e n t o w e .

Narta złożona z cienkiej płozy z drzewa twardego, na której powierzchni dolnej znajduje się co najmniej jeden rowek prowadniczy, i z warstwy górnej, wykonanej z drzewa lekkiego i połączonej z warstwą dolną za pomocą żeberek i żłobków, znamieną tym, że żłobki na górnej stronie płozy posiadają taką głębokość, iż ich dna znajdują się mniej więcej w tej samej płaszczyźnie, co dno rowka prowadniczego.

S v e r r e B r o d a h l
Zastępca: inż. W. Römer
rzecznik patentowy

